

16. nedjelja kroz godinu A

*Osim tebe Bože, nema Boga koji se brine za sve.
(Mudr 12,13)*

Prvo čitanje

Mudrost 12,13.16-19

Osim tebe, Bože, nema Boga koji se brine za sve, da bi mu morao dokazati kako ne sudiš krivo. Jer moć je tvoja načelo pravice tvoje, i jer svime vladaš, možeš i sve poštediti. Jakost svoju pokazuješ samo onda kad ljudi ne vjeruju u puninu tvoje moći i kažnjavaš drskost onih koji je spoznaše. Ti, silni gospodar, sudiš blago i upravljaš nama s velikom pažnjom jer kad god hoćeš, moć ti je pri ruci. A takvim si djelima narod svoj poučio da pravednik ima biti čovječan; podario si sinovima svojim dobru nadu jer daješ pokajanje za grijeh.

Drugo čitanje

Rimljanima 8,26-27

Braćo i sestre! Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima. A Onaj koji proniče srca zna koja je želja Duha – da se on po Božju zauzima za svete.

Evandjelje

Matej 13,24-30

U ono vrijeme: Iznese Isus narodu drugu prisporobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa

mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.' "

Za razmišljanje

"Čista" i "bezgrešna" Crkva: napast tu Crkvu, zajednicu vjernika, pročistiti od sveg "kukolja", nadolazi uvijek iznova već 2000 godina. I sami apostoli su uvijek iznova osjećali tu potrebu ("Gospodine, želiš li, da prizovemo oganj s neba, da ih uništi?" Lk 9,54). Ovu tako praljudsku potrebu pojasniti i kategorizirati, pronalazi svoje mjesto i u današnjem evanđelju. Sluge se nude, iščupati korov, no gospodar dobra je promišljen, on ostavlja oboje rasti do žetve.

Gospodar se posebno brine za žitaricu: dobrom sjemenu želi ostaviti sve mogućnosti za dobar rast i želi spriječiti, da ono greškom bude zajedno s korovom iščupano. Za razliku od svojih slugu ne vidi toliko bujnost korova, koliko nadu, koju male sjemenke žita u sebi nose.

Isto je tako i s našom zajednicom vjernika: od početaka je naša Crkva bila Crkva grijешnika i svetaca. Ali gdje prolazi granica? Revni su uvijek bili u napasti i još uvijek su što prije iščupati korov. Naizgled se čini da oni i točno znaju, gdje se korov nalazi. Bog je ipak veći i dobrotiviji. On zna čekati, svakome daje šansu i pušta svakoga ići svoj put do konca. Jer dobro i zlo, istina i zabluda, tako su međusobno isprepleteni. Ne postoji kriva nauka bez istinitih sadržaja, kao što isto tako ne postoji potpuno čisto i istinito vjerovanje. I ono je ponekad prožeto ljudskim propustima i zabludama. Isto je tako u nama samima pomiješano i dobro i zlo i doživotno nam je dan zadatak razlikovati u sebi dobre i loše unutarnje pokrete u sebi. Ono što vrijedi za nas, vrijedi i za cijelu Crkvu, koja se i sastoji od pojedinaca. I ona je na svom putu pozvana, živjeti uvijek iznova u razlikovanju između istinitoga i zablude, između dobra i zla, između žita i korova. No ona nije pozvana, već se sada razviti u savršenu i čistu Crkvu, ona nije pozvana plijeti i uništavati. To je zadaća samoga Boga. Na dan žetve odijelit će žito od korova. Onda ćemo i mi znati, što je žito, a što korov. I možda će iznenađenje biti veoma veliko.

16. nedjelja kroz godinu A

*Osim tebe Bože, nema Boga koji se brine za sve.
(Mudr 12,13)*

Prvo čitanje

Mudrost 12,13.16-19

Osim tebe, Bože, nema Boga koji se brine za sve, da bi mu morao dokazati kako ne sudiš krivo. Jer moć je tvoja načelo pravice tvoje, i jer svime vladaš, možeš i sve poštediti. Jakost svoju pokazuješ samo onda kad ljudi ne vjeruju u puninu tvoje moći i kažnjavaš drskost onih koji je spoznaše. Ti, silni gospodar, sudiš blago i upravljaš nama s velikom pažnjom jer kad god hoćeš, moć ti je pri ruci. A takvim si djelima narod svoj poučio da pravednik ima biti čovječan; podario si sinovima svojim dobru nadu jer daješ pokajanje za grijeh.

Drugo čitanje

Rimljanima 8,26-27

Braćo i sestre! Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima. A Onaj koji proniče srca zna koja je želja Duha – da se on po Božju zauzima za svete.

Evandjelje

Matej 13,24-43

U ono vrijeme: Iznese Isus narodu drugu prisodobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reku: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.' "

I drugu im prisodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste,

veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama."

I drugu im kaza prisodobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne."

Sve je to Isus mnoštvu zborio u prisodobama. I ništa im nije zborio bez prisodobama – da se ispuni što je rečeno po proroku: 'Otvorit ću u prisodobama usta svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta'.

Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći: "Razjasni nam prisodobu o kukolju na njivi." On odgovori: "Sijač dobrog sjemena jest Sin Čovječji. Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli. Kao što se kukolj sabire i ognjem sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pakuje iz njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi. Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega. Tko ima uši, neka čuje!"

Za razmišljanje

"Čista" i "bezgrešna" Crkva: napast tu Crkvu, zajednicu vjernika, pročistiti od sveg "kukolja", nadolazi uvijek iznova već 2000 godina. I sami apostoli su uvijek iznova osjećali tu potrebu ("Gospodine, želiš li, da prizovemo oganj s neba, da ih uništi?" Lk 9,54). Ovu tako praljudsku potrebu pojasniti i kategorizirati, pronalazi svoje mjesto i u današnjem evanđelju. Sluge se nude, iščupati korov, no gospodar dobra je promišljen, on ostavlja oboje rasti do žetve.

Gospodar se posebno brine za žitaricu: dobrom sjemenu želi ostaviti sve mogućnosti za dobar rast i želi spriječiti, da ono greškom bude zajedno s korovom iščupano. Za razliku od svojih slugu ne vidi toliko bujnost korova, koliko nadu, koju male sjemenke žita u sebi nose.

Isto je tako i s našom zajednicom vjernika: od početaka je naša Crkva bila Crkva griješnika i svetaca. Ali gdje prolazi granica? Revni su uvijek bili u napasti i još uvijek su što prije iščupati korov. Naizgled se čini da oni i točno znaju, gdje se korov nalazi. Bog je ipak veći i dobrotiviji. On zna čekati, svakome daje šansu i pušta svakoga ići svoj put do konca. Jer dobro i zlo, istina i zabluda, tako su međusobno isprepleteni. Ne postoji kriva nauka bez istinitih sadržaja, kao što isto tako ne postoji potpuno čisto i istinito vjerovanje. I ono je ponekad prožeto ljudskim propustima i zabludama. Isto je tako u nama samima pomiješano i dobro i zlo i doživotno nam je dan zadatak razlikovati u sebi dobre i loše unutarnje pokrete u sebi. Ono što vrijedi za nas, vrijedi i za cijelu Crkvu, koja se i sastoji od pojedinaca. I ona je na svom putu pozvana, živjeti uvijek iznova u razlikovanju između istinitoga i zablude, između dobra i zla, između žita i korova. No ona nije pozvana, već se sada razviti u savršenu i čistu Crkvu, ona nije pozvana plijeti i uništavati. To je zadaća samoga Boga. Na dan žetve odijelit će žito od korova. Onda ćemo i mi znati, što je žito, a što korov. I možda će iznenađenje biti veoma veliko.